

Forfatter: Andersen, H. C.

Titel: Kartofflerne

Citation: Andersen, H. C.: "Kartoflerne", i Andersen, H. C.: *H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal*, C. A. Reitzel, 1990, s. 237. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-hcaeventyr05val-shoot-workid93075.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: H.C. Andersens Eventyr bd. V kritisk udg. efter de originale eventyrhæfter med varianter ved Erik Dal

Kartoflerne.

»Hvad Godt er kommer nok engang til Agt og Ære!« sagde Moermoer. »Husk bare paa Kartoflerne, de kan tale derom, kunde de tale!« -

De have rigtignok prøvet Miskjendelsens Dage. Det hjalp dem ikke engang at Præsterne *prædikede fra Prædikestolen: at de vare til Glæde *og Nytte, Folk troede ikke derpaa; Konger selv uddeelte dem for at de skulde lægges, men see om de blev lagt. Der var, for at nævne Een, den store Preuser Konge, gamle Fritz som de kaldte ham, det var en Mand, og ogsaa han tog sig af Kartoflerne, han forærede en heel Vogn fuld til een af Byerne i sit Kongerige, og lod der ved Trommeslag alle Menneskene samle; Raadet selv maatte viise den nye Frugt frem og der blev paa Torvet læst høit om hvorledes den skulde plantes, passes og laves til; men det gik ind af eet Øre og ud af et andet, Folk forstod ikke hvad der blev læst, og saa beed de i de raa Kartofler: »fy for en Ulykke hvor de smage!« sagde *de og slængte dem i Rendestenen og der vilde ikke engang Hundene æde dem, saae de. - Folk var der vel som nok gad prøve det, og Nogen af dem stak sine Kartofler ned i Jorden, een hist een her, og ventede saa at der skulde komme et Træ op som de kunde ryste Kartofler af, Andre kastede den hele Slump i et stort Hul, der filtrede de sig sammen i en Klump og skjød Top. - Næste Aar maatte Kongen begynde forfra, men det gik kun langsomt med Begreberne. - Der, som her! miskjendt blev den bedste Frugt der endnu er bragt os!« sagde Moermoer. »Men nu kan Kartoflerne staae paa deres egne Been! - Nu har de Erkjendelse. Hvad Godt er kommer engang til Agt og Ære!«

Hvortidt har jeg ikke siden ved Meget der syntes at maatte lide ilde i Verden, tænkt paa Kartoflerne og paa Moermoers Ord.-

* * * * *